

Poukazuje-li stížnost na to, že v Čechách obývá více než 20% stát. občanů, kteří jsou příslušníky něm. jazyka, a že proto měly úřady, jejichž místní působnost se vztahuje na toto teritorium, povinnost její podání přijati a vyřídit, je na omylu, neboť pro posouzení, zda strana má ve styku se státními úřady právo na užití menšinového jazyka, jsou rozhodny pouze poměry v s o u d n í m o k r e s u, v němž je zmístněn důvod příslušnosti, a nikoli v nějakém širším obvodu (srovnej ná¹. Boh. 4272 adm.).

Č. 6167.

Jazykové právo: * Je-li věcí, ze které vyšel jazykový spor (§ 7 jaz. zák.) nárok obce na přijetí jejího příslušníka do domovského svazku obce jiné podle zákona z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z., řídí se v jazykovém sporu jazykové právo příslušníka jazykové menšiny podle poměrů v soudním okrese, v němž leží tato jiná obec.

(Nález ze dne 18. prosince 1926 č. 18.500).

Věc: Městská obec V. proti ministerstvu vnitra o jazykové právo.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Měst. úřad ve V. žádal německy psaným podáním zsp-ou v Praze, aby ve smyslu § 6 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. rozhodla o nároku obce V. za přijetí Josefa Sch. do dom. svazku obce pražské. Zsp odmítla podání toto bez jednání z toho důvodu, že nevyhovuje po stránce jazykové zák. z 29. února 1920 č. 122 Sb. Německy sepsané odvolání městské obce V. odmítlo min. vnitra nař. rozhodnutím přijmouti a projednati, ježto nevyhovuje po stránce jazykové zákonu jaz. neboť v soudním okrese pražském, v jehož obvodu vzešel důvod příslušnosti min. vnitra k vyřízení podání, o něž jde, neobývá podle posledního soupisu lidu alespoň 20% stát. občanů něm. jazyka a min. vnitra není se zřetelem na ustanovení § 1 a 2 zák. jaz. povinno ani oprávněno toto podání v německém jazyku sepsané přijmouti a vyřídit. — — —

Nss shledal stížnost bezdůvodnou.

Příslušnost strany, používající ve svém podání na stát. úřad menšinového jazyka, k tomuto jazyku je podle § 2 jaz. zák. ovšem předpokladem práva strany na takovéto použití tohoto jazyka, ale nikoli jediným. Dalším předpokladem pro toto právo jest, aby šlo o podání na úřad, jemuž náleží vyřízení onoho podání na základě toho, že se jeho působnost vztahuje na soudní okres obývaný kvalifikovanou menšinou příslušníků (státních občanů) téhož jazyka. To znamená, že příslušníci menšinového jazyka mají právo v tomto jazyku činiti podání jen k těm úřadům republiky, které jsou místně příslušny pro soudní okres s kvalifikovanou jazykovou menšinou, ve kterém věc dle zásad o příslušnosti, platných pro to které řízení tkví svými kořeny, určujícími příslušnost.

V daném případě domáhala se stěžující si obec přijetí Josefa Sch., dosud domovským právem do V. příslušného, do dom. svazku obce pražské a to nejprv u obce pražské na základě ustanovení § 3 zák. z 5.

prosince 1896 č. 222 ř. z., a když tato obec o jejím nároku se ve lhůtě šestiměsíční nerozhodla, podle § 6 téhož zákona u zsp-é v Praze. Že podle tohoto předmětu šlo o věc, tkvící svými kořeny v soudním okrese pražském (§ 2, odst. 2, posl. věta jaz. zák.), patrně je z toho, že správním aktem, jehož vydání se st-lka domáhala, měla být založena dom. příslušnost jmenovaného v Praze a že kompetence zsp-é v Praze k rozhodování na základě § 6 cit. zák. z roku 1896 je dána tím, že tento úřad je nadřízeným politickým úřadem pro obec pražskou. To i sama stěžující si obec v řízení správním implicitně uznala, obrátivši se po uplynutí šestiměsíční lhůty na zsp-ou se žádostí o rozhodnutí.

Důvod příslušnosti jak zsp-é tak i min. vnitra, v pořadí instancí dovolaného, vzešel tedy v soudním okrese pražském. Ježto pak v tomto okrese není kvalifikované menšiny příslušníků něm. jazyka, neměla stěžující si obec právo v podáních na tyto úřady tohoto jazyka použití a také v něm se vyřízení dožadovati, při čemž je zcela irrelevantní, že obsahem podání bylo uplatnění právního nároku, obci v-ské příslušícího, neboť v tomto směru jazykový zákon nijaké výjimky nestanoví. Odmítnutím přijetí odvolání stěžující si obce, sepsaného německým jazykem, nebylo proto její právo porušeno. — — —

Č. 6168.

Státní zaměstnanci: K praxi určování služebního pořadí.

(Nález ze dne 18. prosince 1926 č. 21.206).

Prejudikatura: Boh. 3993, 5350 adm. a j.

Věc: Dr. Rudolf P., Dr. Vladimír P. a Dr. Josef Š. v Praze proti ministerstvu sociální péče (min. m. taj. Dr. J. Šípa) o služební pořadí.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud předřadilo stěžovatelům JUDra Jana V., zrušuje se pro nezákonnost, jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. vynesení byl dán úřednictvu min. soc. péče po rozumu § 39 služ. pragmatiky k nahlédnutí hodnostní seznam podle stavu ke dni 31. prosince 1924 a byli v něm zařazeni st-lé JUDr. Rudolf P., JUDr. Josef Št. a JUDr. Vlad. P., na místě 17, 18 a 19 za min. tajemníky JUDrem Františkem K. a JUDrem Janem V. Do tohoto výnosu podána jest stížnost, ve které st-lé vytýkají uvedenému ustanovení služ. pořadí nezákonnost a navrhují, aby byl výnos ten, pokud st-lům předřazuje jmenované dva místotajemníky, zrušen.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Žal. zjišťuje po rozumu § 39 služ. pragmatiky služ. pořadí právních úředníků správních VIII. hodn. třídy podle stavu dne 31. prosince 1924, předřadil st-lům Dra Františka K. a Dra Jana V., kteří byli současně se st-li jmenováni dne 28. listopadu 1924 min. místotajemníky v VIII. hodn. třídě se zpětnou platností ke dni 28. října 1924 a to v podstatě v úvaze, že st-lé i jmenované zúčastněné strany ztrávili stejnou služ. dobu v VIII. hodn. třídě a že proto nutno při posuzování nároku jejich na služ. pořadí v této hodn. třídě ke dni 31. prosince 1924 při-